

อรั-เราะฮะฮฺนุ (การจํานำจํานอง)

﴿الرهن﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัศ-ตุวัยญีรีย

แปลโดย : อิศมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นียมเดชา

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿الرهن﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جاورنج

مراجعة: عصران إبراهيم

2009 - 1430

islamhouse.com

อรั-เราะฮฺฮุ (การจำหน่าย)

สัญญาที่มีสามประเภท

1. สัญญาที่ผูกมัดทั้งสองฝ่าย(ไม่สามารถยกเลิกได้) เช่น การซื้อขาย การเช่าจ้าง เป็นต้น
2. สัญญาที่ไม่ผูกมัดทั้งสองฝ่าย โดยที่ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิยกเลิกข้อตกลงนั้น เช่น การมอบอำนาจ เป็นต้น
3. สัญญาที่ผูกมัดเพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเท่านั้น เช่น อรั-เราะฮฺฮุ (การจำหน่าย-จำหน่าย) ถือว่าไม่ผูกมัดแก่ผู้รับจำหน่าย แต่ผูกมัดฝ่ายผู้จำหน่าย และทุกข้อตกลงในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ที่สิทธิเป็นของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น

อรั-เราะฮฺฮุ คือ การค้าประกันหนี้โดยใช้วัตถุที่สามารถนำมาชดใช้หนี้ได้โดยตัวมันเอง หรือโดยราคาของมัน ในกรณีที่ตัวลูกหนี้ไม่สามารถชดใช้หนี้ได้

เคล็ดลับ(หิกมะฮฺ)ในการบัญญัติการจำหน่าย

การจำหน่ายถูกบัญญัติขึ้นเพื่อรักษาทรัพย์สิน มิให้สิทธิของเจ้าหนี้สูญหายไป เมื่อครบกำหนดชำระหนี้ ผู้จำหน่ายจำเป็นต้องชดใช้หนี้ หากเขาปฏิเสธการชดใช้และเขาได้อนุญาตให้ผู้รับจำหน่ายขายทรัพย์สินจำหน่ายได้ ผู้รับจำหน่ายก็ทำการขายมันไปเองแล้วมาชดใช้หนี้ หากไม่เช่นนั้นแล้ว (ผู้จำหน่ายไม่อนุญาต) ศาลก็จะบังคับให้ผู้จำหน่ายชดใช้หนี้หรือทำการขายสิ่งจำหน่าย(เอามาชดใช้) หากเขา(ผู้จำหน่าย)ไม่ยอมขาย ศาลก็จะทำการขายทรัพย์สินจำหน่ายนั้นเองแล้วนำราคาของมันมาชดใช้หนี้แก่เจ้าหนี้(ผู้รับจำหน่าย)

1- อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า

[البقرة/٢٨٣] ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ ۗ﴾

ความว่า “และถ้าหากว่าพวกเขาอยู่ในระหว่างการเดินทาง และพวกเขาไม่มีผู้ทำการจดบันทึก ก็จงให้ทรัพย์สินเป็นการประกัน” (อัลบะเกาะเราะฮฺฮุ อายะฮฺที่ 283)

2- รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ว่า

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اشْتَرَى طَعَامًا مِنْ يَهُودِيٍّ إِلَىٰ أَجَلٍ وَرَهْنَهُ دِرْعًا مِنْ حَدِيدٍ». متفق عليه.

ความว่า “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ซื้อเชื้ออาหารจากชาวยิวคนหนึ่ง และท่านได้จำหน่ายเชื้อเกราะเหล็กไว้กับเขาผู้นั้น” (บันทึก

โดยอัล-บูกอริยฺ หมายเลข 2068 และรายงานโดยมุสลิม หมายเลข 1603)

- การจำหน่ายนองเป็นอะมานะฮฺในมือของผู้รับจำหน่ายเองหรือตัวแทนของเขา ถือว่าเขาไม่ต้องชดใช้หากเสียหายยกเว้นเขาจะละเมิด(เจตนาทำให้เสียหาย)หรือละเลย(ไม่ดูแลให้ดี)

ใครคือผู้ที่มีหน้าที่ออกค่าดูแลรักษาของทรัพย์สินที่จำหน่าย

ค่าดูแลรักษาทรัพย์สินจำหน่ายเป็นหน้าที่ของผู้จำหน่าย สำหรับทรัพย์สินที่ต้องดูแลผู้รับจำหน่ายสามารถขี้มันได้ หากเป็นสัตว์ที่ใช้ขี่ และรีดนมกินหากเป็นสัตว์ที่ใช้รีดนม ทั้งนี้หากเขา(ผู้รับจำหน่าย)เป็นผู้ให้อาหารมัน โดยใช้ประโยชน์ตามจำนวนอาหารที่เขาให้

หุกุมการขายทรัพย์สินที่จำหน่าย

ไม่อนุญาตให้ผู้รับจำหน่ายขายทรัพย์สินจำหน่ายนอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จำหน่ายเสียก่อน ถ้าหากเขาขายมันก่อนแล้วต่อมาผู้จำหน่ายอมรับก็ถือว่าการซื้อขายนั้นใช้ได้ แต่ถ้าหากเขาไม่ยินยอมถือว่าการซื้อขายนั้นเป็นโมฆะ